

Sygn. akt VI Gz 54/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w T.

przeciwko S. O.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt V GC 294/15

postanawia : oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie ich od kosztów sądowych w postaci opłaty sądowej od apelacji, gdyż pozwany nie wykazał, że nie jest w stanie uiścić opłaty sądowej od apelacji w kwocie 501,00 zł bez uszczerbku utrzymana koniecznego dla siebie i rodziny (k.165-167).

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany nie godząc się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie go od kosztów sądowych w postaci opłaty sądowej od apelacji z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu zażalenia (k.170-172). Do zażalenia pozwany dołączył kserokopię zeznania podatkowego za rok 2015, zawiadomienia o zajęciu dwóch rachunków bankowych pozwanego w (...) z dnia 20 października 2015 r. i w (...) S.A. z dnia 26 października 2015 r., potwierdzenie aktualnego salda z rachunku bankowego osobistego i firmowego (k.173-182).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie pozwanego – jako bezzasadne – podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne i ocenę prawną zdarzeń przedstawioną przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i powołuje się na nią. W szczególności wbrew zarzutom zażalenia Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny przedmiotowego wniosku w świetle art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który to przepis uzależnia ewentualne uwzględnienie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych złożonego przez osobę fizyczną od wykazania, że nie jest ona w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

W realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany wykazał, że rzeczywiście nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania siebie i swojej rodziny, co w świetle art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wyklucza to możliwość uwzględnienia jego zażalenia. Należy podkreślić, iż wbrew zarzutom zażalenia Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny argumentów pozwanego, którą Sąd odwoławczy w całości podziela i odwołuje się do tych argumentów bez potrzeby ich ponownego przywoływania, skutkującej odmową przyznania pozwanemu zwolnienia od kosztów sądowych. W ocenie Sądu Okręgowego pozwany jest w stanie uiścić należną opłatę sądową od apelacji w wysokości 501,00 zł mając na uwadze osiągnięte przez niego przychody z prowadzonej działalności gospodarczej. Podnoszona w zażaleniu okoliczność, iż jego dwa rachunki bankowe zostały zajęte w październiku 2015 r. przez komorników sądowych jest bez znaczenia w sytuacji, gdy osiągnięty przez pozwanego miesięczny przychód w październiku 2015 r. wyniósł 135.808,23 zł i przekroczył zajęte na tych rachunkach bankowych kwoty. Co więcej sam skarżący w uzasadnieniu zażalenia wskazał, iż w 2015 r. osiągnął dochód w ujęciu miesięcznym wynoszący 2.151,00 zł netto; okoliczność ta dodatkowo świadczy o możliwościach finansowych pozwanego w zakresie uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 501,00 zł.

Ponadto zgodzić się trzeba z Sądem Rejonowym który trafnie podkreślił, iż pozwany już od przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 18 listopada 2014 r., a już na pewno od otrzymania odpisu nakazu zapłaty z dnia 28 stycznia 2015 r., powinien się liczyć z koniecznością posiadania ewentualnych środków na koszty sądowe; tym bardziej gdy jak sam podnosi prowadzi działalność gospodarczą w postaci sprzedaży węgla i soli drogowej, która ma charakter sezonowy. W ocenie Sądu Okręgowego pozwany będąc przedsiębiorcą powinien planować wydatki w powiązaniu z wydatkami wynikającymi z działalności gospodarczej i rozdysonowywać posiadane środki pieniężne mając również na uwadze koszty procesów toczących się z jego udziałem i nie traktować preferencyjnie innych zobowiązań. Przedsiębiorcy powinni być zatem przygotowani do ponoszenia takich kosztów - wszczynanie procesów sądowych i ich prowadzenie jak też obrona w procesach wszczętych przeciwko przedsiębiorcy jest praktycznie nieodłącznym elementem działalności gospodarczej i stanowi element właściwego zarządzania.

Pozostałe zarzuty podniesione w zażaleniu, w tym dotyczące kwestii wykazania ubóstwa przez osobę żądającą zwolnienia od kosztów sądowych nie mają istotnego znaczenia dla oceny zasadności zażalenia w sytuacji, gdy skarżący nie wykazał, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Nie sposób też zgodzić się z pozwanym, że odmowa zwolnienia go od kosztów sądowych pozbawi go prawa do sądu skoro pozwany nie wykazał w sposób przekonywujący okoliczności, które uzasadniałyby zwolnienie go od kosztów sądowych stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Reasumując, z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.

Z.

1) (...)

2) (...)

3) (...)

4) (...)

T.(...)